A°. 1840. ZONDAG DEN 15den MAART. N°. 22.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 12 Maart 1840.*

(11826) Alzoo CHRISTIAAN HENDRIK KONING, zich bij rekeste aan het Gouvernement Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om den allodialen eigendom en het erfelijk bezit van een onbegeven Erf, gelegen alhier aan *Paramaribo*, aan de *Pontewerf Straat*, bekend onder La. F. No. 209.

Zoo worden hierbij al de genen, die mogten sustineren beter regt te hebben, dan genoemden Heer, de gelegenheid gegeven, om van nu af, binnen *veertien* dagen, hunne reclames ter Gouvernements Secretarij in te dienen, alwaar het voorschreven rekest met de bijlagen ter *visie* ligt; zullende na verloop van dien tijd, op het verzoek worden gedisponeerd, zoodanig als de Gouverneur Generaal zal vermeenen te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 12 Maart 1840.*

(11825) Alzoo ANTOINETTA ELISABETH WOUDHUIS, zich bij rekeste aan het Gouvernement Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om den allodialen eigendom en het erfelijk bezit van een onbegeven Erf, gelegen alhier aan *Paramaribo*, aan de *Drambranders Gracht*, bekend onder La. F. No. 107.

Zoo worden hierbij al de genen, die mogten sustineren beter regt te hebben, dan genoemde WOUDHUIS, de gelegenheid gegeven, om van nu af, binnen *veertien* dagen, hunne reclames ter Gouvernements Secretarij in te dienen, alwaar het voorschreven rekest met de bijlagen ter *visie* ligt; zullende na verloop van dien tijd, op het verzoek worden gedisponeerd, zoodanig als de Gouverneur Generaal zal vermeenen te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 12 Maart 1840.*

(11827) Alzoo ANTON WHARTON WHITE, voor zich in privé en als administrerende de Plantaadje *Frederikslust*, gelegen aan de *Warapper Kreek*, zich bij rekeste aan het Gouvernement Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om het Slavenkind *JEANE*, van gemelde Plantaadje af- en op zijnen privé-naam voor de vrijdom te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat Zijne Excellentie goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal, zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den 12 Maart 1840.*

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: JACOB GOMPERTS HEILBRON en REBECCA JUDA; beide alhier geboren en woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 11den dezer, de Nd. Am. Brik *Jane*, Kapt. J. Foster, van Gloucester, hebbende 25 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 12den, het Schip *Hillegonda Ida*, Kapt. H. A. Hendriks, lading: 395 vaten Suiker, 29 balen schoone Katoen, 2 balen vuile dito, 20 balen Cacao en 1210 pond oud Koper.

Idem, het Schip *Nicolaas Witsen*, Kapt. F. Lange, lading: 410 vaten Suiker, 12 balen schoone en 13 dito vuile Katoen.

Den 13den, het Schip *Triton*, Kapt. J. J. Kiers, lading: 63 vaten en 1747 balen heele Koffij, 9 vaten en 229 balen gebroke dito, 26 balen schoone Katoen, 3 balen vuile dito en 8 balen Cacao.—Passagiers: Mejufvrouw Duifje Groen, en de Heeren J. P Heidemans, J. Heidemans, Echtgenoot en 3 Kinderen, benevens de minderjarige R. Coster.—Allen naar Amsterdam.

Publicke Veilingen.

Departement der *Onbeheerde Boedels* en *Wezen*.

Door den Vendumeester M. A. KEIJSER.

Vrijdag 13 Maart 1840.

1o. Den GROND *KWEEKHOVEN*, met de daaropstaande GEBOUWEN, gelegen in de *Motkreek*.—*Niet verkocht.*

2o. Den blooten GROND *JAGERSWOUD*, gelegen als voren.—*Niet verkocht.*

3o. Het *HUIS* en *ERF*, bekend onder La. E No. 32 Nieuwe Wijk en La. D. No. 515 Oude Wijk; gelegen in de *Saramacca Straat* (over den *Pontewerfbrug*), doorloopende aan de *Zwartenhovenbrug Straat*.—*f 1,610.*—J. B. DE VRIES.

4o. Het *HUIS* en *ERF*, bekend onder La. A No. 104 en 109 gelegen in de *Kromme Elleboog Straat*.—*f 2000.*—J. P. TAFARES.

Allen aankomende den Boedel JOHANNA J. M. WIJNBERGEN, eerder Weduwe P. THIEL, laatst Echtgenoot van J. N. DE VRIES GERHARD

5o. De *HUIZEN* en *ERF*, gelegen aan de Voorstad *Zeelandia*, bekend onder No. 5. Eerste Buitenwijk; aankomende den Boedel CAREL D. KONING.—*f 1,420.* G. BRINKMAN.

ADVERTISSEMENTEN.

☞ Met de Koloniale Schoener *Jeannette*, naar herwaarts overgebragt zijnde, eenige der *GOEDEREN*, welke uit het bij de rivier *Marowijne* verongelukte Nederlandsch Koopvaardij-Schip *Jacoba Catharina*, Schipper E. PEKELDER gesauveerd zijn, zoo worden de genen, welke vermeenen mogten op dezelve aanspraak te kunnen maken in de gelegenheid gesteld, daarop hunne reclame te doen gelden tot op Zaturdag den 21sten dezer, zullende een inventaris dier Goederen voor de belanghebbenden ter *visie* liggen, op de gewone kantoor-uren op het Bureau van den Procureur Generaal, terwijl op Maandag, den 23sten dezer en volgende dagen, des namiddags ten *vier* uren, ingevolge autorisatie van het Geregtshof, door den Exploicteur, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit het Geregtshof *ad opus jus habentium*, ter plaatse nader op te geven, zullen verkocht worden, de zoodanige dezer geredde Goederen, welke alsdan niet zullen gereclameerd zijn.

Paramaribo den 12 Maart 1840.

De fungerende Procureur Generaal,
P. FIERS SMEDING.

(11815) Op autorisatie van het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen fungerende CURATORS, bij publieke inschrijving verkoopen:

10 ▭ balen Schoone KATOEN,

van de Plantadje *Alsimo*, 1/6 aandeel; aankomende den Boedel MATTHIAS OEHLERS.

Zullende de inschrijvings-billetten ter Gouvernements Secretarij worden aangenomen tot Dingsdag, den 17den dezer, des voormiddags ten 10 ure.

Paramaribo den 13 Maart 1840.

De fungerende Secretaris bij het Collegie voornoemd,
F. C. COBLIJN.

(10138) De Exploicteur bij het Geregtshof te *SURINAME*, *belast met de vervolging der nalatige Belastingschuldigen*, zal op Vrijdag den 20sten Maart 1840, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Ledesma* of *Timmerman Straat*, La. E. No. 397; aankomende den Boedel J. NEGELE.

Paramaribo den 14 Maart 1840.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(11780) ☠ Het heeft den Albestuurder behaagd, op den morgen van den 10den dezer, na eene kortstondige ziekte van slechts *twee* dagen, tot zich te roepen, onze waarde Broeder en Behuwd-Broeder, CAREL LUDWICH REIJEG, in den jeugdigen ouderdom van circa 29 jaren.

Een ieder kan ligtelijk beseffen hoe smartelijk dit verlies voor ons is, en houden ons van de deelneming onzer Vrienden ten volle overtuigd.

Paramaribo den 12 Maart 1840.

J. H. REIJEG.
JACOBA S. REIJEG,
gebore STUBER.
Mede uit naam der Familie.

(10185) De ondergeteekende voornemens zijnde, deszelfs *AFFAIRE* geheel te realiseren, biedt de nog voorradige GOE-

☞ De ondergeteekende alle pogingen in het werk gesteld hebbende om aan den inhoud zijner Advertentie, geplaatst in de Courant van den 29sten December 1839, gevolg te geven, doch hierin niet naar zijnen wensch kunnende slagen, bevindt zich in de voor hem zeer onaangename verpligting zijne geachte vrienden en begunstigers te berigten, dat het Tijdschrift DE KOLONIST, niet verder door hem kan worden uitgegeven, — deze gelegenheid tevens waarnemende, om allen, die het zij door de toezending van bijdragen, het zij door deelneming in de inteekening op dat Tijdschrift, getracht hebben hem ten deze de behulpzame hand te verleenen, zijnen welmeenenden dank aan te bieden.

Hij neemt tevens de vrijheid de Inteekenaren op zijne Courant en overigens alle Ingezetenen dezer Kolonie te informeren, dat hij gaarne in dezelve zal willen opnemen, zoodanige stukken, als welke men anderzins tot de plaatsing in *den Kolonist*, nuttig en doelmatig zoude hebben geoordeeld; een ieder derhalve vriendelijk uitnoodigende daarvan wel te willen gebruik maken. (11781)

Paramaribo den 14 Maart 1840

J. J. ENGELBRECHT.

Mengelwerk.

De togt naar Damiate.

(*Vervolg en slot van No. 21.*)

Den volgenden morgen, met het krieken van den dag, zag men het strand met gewapenden bedekt, die zich naar de schepen spoedden, om den aanval te beginnen. Het was een heerlijk schouwspel. De blinkende schilden; de golvende vederbossen, op keurig bewerkte helmen prijkende; de dreigende speren; de banieren, fladderende in den wind; al die voorstevens tegen den toren gewend; de plegtige stilte, die het gerucht van den strijd voorafging — hoe schoon, hoe verheven, hoe statig was dit alles. Intusschen rustten de Saracenen in eene minachtende houding op hunne lansen, want in hunnen ijdelen hoogmoed achtten zij den toren onverwinbaar, of hielden de hand aan hunne gespannen bogen, gereed den dood onder de belegeraars te doen woeden. Het Grieksche vuur, deze uitvinding der hel, die gelukkig voor het menschdom verloren is geraakt, stond den ongeloovigen ter dienst om de Christenen te vernielen. Nauwelijks waren de schepen van wal gestoken of een zwerm van pijlen en steenen viel op hen neder. Velen werden gewond of gedood, maar zulks bragt geene verwarring te weeg, en de schepen vervolgden statig hunnen togt, ondanks de vernielende uitwerking der pijlen. Graaf Willem stond voornan, en Wouter van Everdingen naast hem; beiden overwogen koelbloedig het tot den aanval beraamde plan, terwijl de dood rond om hen waarde, en hunne dapperste krijgsmakkers, door het vijandelijk scherp getroffen, in den vloed stortten. Eindelijk kwamen de schepen tot vlak onder den toren, en nu rigtte men de stormladders daartegen aan. De graaf bleef beneden om den aanval te besturen. Wouter, brandende van ongeduld en het oog op het venster gevestigd, waaraan zich de schoone onbekende had vertoond, was de eerste om de stormladders te beklimmen.

Zijn voorbeeld werd terstond door velen gevolgd, en ontelbare strijders, van alle kanten klimmende, hielden zich met de linker hand aan de ladder vast, in de andere hun schild houdende, dat de vijandelijke pijlen terugkaatste, en langs hetwelk de zware van de vesting geworpen steenen onschadelijk neder storten. Met leeuwenmoed zag men de Hollanders aanrukken, en reeds waren sommigen, waaronder Wouter van Everdingen, op het punt van op den wal te springen, toen de vijand het verschrikkelijk moordend Grieksch vuur op de schepen en ladders wierp, en de eersten, om zich voor eene gewisse en algeheele vernieling te beveiligen, tot den terugtogt noodzaakte. Sissend kroop het langs de ladders voort, en verdelgde de dapperen, die zich daarop bevonden. Het hechtte zich aan hunne kleederen, door vleesch en gebeente indringende; te vergeefs sprongen de krijgslieden in den vloed, om het verterend vuur uit te dooven, en ten minste eenen minder wreeden dood te ondergaan; het vuur werd, als door eene schrikkelijke betoovering, tegen de gewone wetten der natuur, niet door het water gebluscht, en twee woedende elementen vereenigden hunne strijdige krachten tot vernietiging van den zwakken mensch.

Maar Wouter, zijn slagzwaard dreigend zwaaijende, klom steeds voort; werpspiesen en met weêrhaken voorziene pijlen, steenen, Grieksch vuur, al deze boodschappers van den dood schenen hem te eerbiedigen. Hij bereikt de kruin van den muur, en houdt daar stand. Te vergeefs rukken een aantal gewapenden op hem aan; zijn forsche arm tart hun geweld; velen worden door zijn vreeselijk slagzwaard, als korenaren door de zeis, gemaaid; de overigen zoeken hun behoud in eene overhaaste vlugt. De ridder door een venster in het vertrek, waar de schoone vreemdelinge, in tranen gedompeld, aan angst en wanhoop ter proei, hare redding reeds onmogelijk waant. De plotselinge verschijning des ridders doet hare hoop herleven. Hoe treffend, hoe verheven is des jongeling's gelaat, nu hij met een bebloed zwaard voor haar toetredende, op de eene knie voor haar valt en haar zijne ootmoedige bescherming aanbiedt, op eenen toon, waaruit bewondering, geestdrift en liefde doorstralen. De jonkvrouw werpt eenen blik op haren redder, en in de hitte van een moordend gevecht boeit een diep en zalig gevoel twee harten voor eeuwig aan elkander. In korte bewoordingen verhaalt de edele Agneta van Teylingen aan Wouter, dat zij haren vader, aan wien zij teeder gehecht was, op den togt had willen vergezellen, en dat deze bij het beleg van Alcazar door de Mooren gevangen was genomen. Eene harde slavernij met dien beminden vader boven de vrijheid zonder hem de voorkeur gevende, had zij zich uit eigen beweging in de magt der Mooren gesteld en in zijnen kerker gedeeld. Doch korten tijd hierna was haar vader onder zijn lijden bezweken, haar in eenen toestand verschrikkelijker, dan de dood achterlatende; maar hare natuurlijke veêrkracht van ziel, en vooral de troost der Godsdienst hadden haar belet hem in het graf te volgen. Zij was vervolgens naar Damiate gevoerd, alwaar de wreede Hassan haar gekocht had, en haar zijne verfoeijelijke liefde, voor haar meer te vreezen dan de wreedste folteringen der pijnbank, wilde opdringen. Maar nu achtte zij het uur der redding nabij, en op den magtigen arm des ridders steunende, waande zij alle gevaar geweken.

Wouter wierp eenen rasschen blik achter zich, maar nu eerst bespeurde hij, dat het gerucht des strijds een einde had genomen. De ladders waren alle met de zich daarop bevindende krijgslieden door het Grieksche vuur verteerd of door de zware steenen verbrijzeld en in den stroom geworpen. De bloedroode Nijl had den Christenen tot graf gestrekt, en voerde hunne lijken naar de Oceaan. Een gil van wrank en verontwaardiging ontviel den ridder; hij zag zich in 's vijands magt, en bereidde zich tot den dood. Op hetzelfde oogenblik rukte Hassan, het zwaard in de vuist, door een tiental Saracenen gevolgd, het vertrek binnen. Ziedend van gramschap, wil hij alleen het bloed des ridders vergieten en gunt niemand deze prooi. Hij wenkt zijne soldaten om terug te treden en valt op hem aan. Het staal des onverschrokken ridders ontmoet het zijne; daverende slagen brengen zij elkander toe; vreeselijk is de uitdrukking van beider gelaat; reeds stroomt beider bloed, maar een soldaat komt met allen spoed Hassan berigten, dat de vijand eenen nieuwen aanval schijnt te willen beproeven, en dus zijne tegenwoordigheid boven op den muur wordt vereischt, om de bewegingen der kruisvaarders na te gaan. Hij verwijderde zich in haast, aan het hoofd zijner krijgslieden, slechts twee Saracenen achterlatende, om Wouter te bewaken. De schoone Agneta wringt zich in wanhoop de handen, zich zelve beschuldigende van haren dapperen beschermer den dood te hebben berokkend. De ridder is onbewegelijk; zijn moed heeft nog geen oogenblik gewankeld; vertrouwend op God, verwacht hij kalm en gelaten den uitslag van den strijd.

Intusschen hadden de belegeraars op twee aan elkander vastgehechte schepen een stormgevaarte opgerigt, eenen beweegbaren toren uitmakende, hoog genoeg om daaruit de op de muren staande Saracenen met pijlen en werpspiesen te treffen. Ondanks den hevigsten tegenstand, wordt dit gevaarte tot digt aan den toren der Saracenen gevoerd. Brandende toortsen worden daarin geworpen. Met snelheid verspreiden zich de vlammen door het geheele gebouw. De bezetting, door hare pogingen tot blussching verzwakt, moet voor den moed des Christenen zwichten, en dezen, onverschrokken van het stormgevaarte op den muur springende, dringen bij honderden tot in het binnenste der vesting door. Hassan sneeft met het zwaard in de hand, benevens het grootste gedeelte der bezetting; de overige Saracenen worden gevangen genomen. De verovering van den toren baande den kruisvaarderen den weg tot het bestormen der stad zelve.

Intusschen nadert de vlam het vertrek, waar de ridder en de schoone Agneta zich bevinden. Reeds kraakt de plankenvloer door het geweld van het alverterend element. Reeds stijgen de vlammen omhoog en stort een gedeelte van de brandende zoldering in. Nu aarzelt de ridder niet meer, en na eene korte bede tot God, neemt hij Agneta in zijne armen, en spring met haar door het venster, met volle wapenrusting in den vloed. Hij zwemt eenigen tijd onvermoeid voort, haar ondersteunende, die bewusteloos op zijnen schouder rust. Eindelijk bezwijken zijne krachten, en hij was op het punt van met zijne dierbare vracht te zinken, toen hij zich aan een hem van het strand toegeworpen touw vasthechte, en aldus op den oever werd gesleept. Door daverende toejuichingen verwelkomd, zag hij terstond Agneta weder bijkomen, en een blik van haar stelde den ridder schadeloos voor alle zijne gevaren.

De kruisvaarders bleven verscheidene maanden voor Damiate, en eerst na hevige bestormingen, waarbij Wouter van Everdingen zich zeer onderscheide, ging de stad op den 5 Nov. 1219 aan de Christenen over. Kort hierna begaf zich graaf Willem met het grootste gedeelte zijner edelen, waaronder Wouter behoorde, weder naar Holland, alwaar hij behouden aankwam en Agneta's gelukkige echtgenoot werd. Vele jaren daarna, in 1234, vergezelde de dappere ridder graaf Floris IV in zijnen togt tegen de Stadingers, en oogste nieuwen roem in dezen krijg.

Te Paramaribo, bij J. J. ENGELBRECHT.